

## Arrest

nr. 209 075 van 10 september 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U bent een Armeens staatsburger van Russisch-Armeense origine afkomstig uit Erevan. Op 08/08/2016 huwde u met G. P. (...). Hij nam uw familienaam aan omdat hij een inreisverbod in de E.U. had gekregen. Uw man is een drugsverslaafde maar u dacht dat u hem op het rechte pad kon brengen. U woonde bij uw ouders en uw man trok er ook in. Al snel werd jullie woonst een ontmoetingsplaats voor de drugsverslaafde vrienden van uw man. Uw ouders - die Russische staatsburgers waren geworden - konden dit niet langer aan en verhuisden naar Rusland. Ze vroegen dat u met hen mee zou gaan maar u koos voor uw man. U werd lastiggevallen door de drugsverslaafde vrienden van uw man die geld van*

u eisten opdat ze konden drugs kopen. U heeft geen kostbare bezittingen meer. Ook bleven ze soms overnachten. U had hierover een ruzie met uw man die u fysiek belaagde. In november 2016 trok uw man naar Duitsland. Hij vroeg er asiel aan en zou zich er laten behandelen voor zijn drugsverslaving. U was ondertussen zwanger. Begin 2017 ging u naar een advocaat omdat u wilde scheiden van uw man zodat u alleen het ouderschap had over uw kind. Uw advocaat zei dat uw man hiermee diende akkoord te gaan en zijn handtekening moest plaatsen op de echtscheidingsakte. U durfde dit niet te vragen aan uw man. De drugsverslaafde vrienden van uw man bleven u lastig vallen. Op 10/04/2017 reisde u uw man na naar Duitsland en vroeg u er ook asiel aan. Op 15/06/2017 beviel u er van jullie dochter M. (...). Uw man had er slechte vrienden en zonder het resultaat van jullie asielaanvraag af te wachten trokken jullie naar Nederland waar jullie asiel aanvroegen. Uw man werd er behandeld voor zijn drugsverslaving en deden afstand van jullie asielaanvraag en besloten via IOM terug te keren naar Armenië. Voor jullie vertrek ontdekte u echter dat uw man nog steeds drugs gebruikte. Jullie reisden hierna op en af tussen België en Nederland. Op 20/12/2017 werden jullie opgepakt door de Belgische autoriteiten wegens diefstal. U werd in de gevangenis van Brugge geplaatst en uw man in de gevangenis van Dendermonde. Uw kind kreeg aanvallen en diende voor enkele dagen te worden gehospitaliseerd. Op 19/03/2018 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u zonder de toestemming van uw man bepaalde handelingen m.b.t. uw kind niet kan verrichten (bv. het land verlaten met uw kind, schoolkeuze). U verklaart ook dat u schaamt t.o.v. uw familie, dat u de laatste twee jaar van uw leven heeft verpest en dat u terug de banden met uw familie zal moeten aanhalen.

#### B. Motivering

Het feit dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een gevaar voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde vormt, of het feit dat u onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5-8) dat uw man een drugsverslaafde is en u werd lastig gevallen door zijn drugsverslaafde vrienden die geld van u vroegen om drugs te kunnen kopen. Omwille van deze preciaire situatie waarin u zich bevond wou u scheiden van uw man en wou u als enige het ouderschap over uw kind hebben. U had hiervoor echter de toestemming van uw man nodig maar u durfde dit niet te vragen uit vrees dat uw man zijn rechten op het kind zou doen gelden.

Er dient te worden opgemerkt dat de druggerelateerde problemen die u kende met uw man en zijn vrienden van gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie naar aanleiding van deze problemen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6-7, 9-10) dat u geen klacht indiende tegen uw man toen hij u éénmalig mishandelde en tegen diens vrienden die u lastig vielen voor geld en onderkomen. U stelde dat u nergens bescherming zocht en zich hierover zelfs niet heeft geïnformeerd. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat u zich in Armenië met de hulp van uw advocaat uit de echt wou laten scheiden via de procedure bij de burgerlijke dienst. Uit de wetgeving hieromtrent blijkt dat het eigen is aan deze procedure dat uw man ook instemt met de echtscheiding. Een dergelijke regelgeving houdt aldus geen verband met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag en kan evenmin een ernstige schade uitmaken in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. In weerwil van uw beweringen (zie CGVS p. 7) blijkt echter uit deze informatie ook dat indien één van de echtgenoten geen toestemming verleent om uit de echt te scheiden, de persoon die wenst te scheiden dit kan afdwingen via een gerechtelijke procedure. De vaststelling dat u van deze mogelijkheid om uw problemen met uw man op te lossen geen weet had, ondermijnt niet alleen de gegrondheid maar ook de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming.

*Redelijkerwijze kan immers verwacht worden dat u zich hieromtrent grondig had geïnformeerd i.p.v. er de voorkeur aan te geven uw man te gaan vervoegen in Duitsland.*

*Er moet verder worden opgemerkt dat de door u aangehaalde schaamte die u heeft t.a.v. uw familie en het gegeven dat u de banden met hen zal moeten herstellen, niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch aanleiding kunnen geven tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien de penibele situatie waarin u zich bevond nadat u huwde, geen verband houdt met uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of behoren tot een sociale groep, maar kadert in de persoonlijke tegenslag die u kende met uw drugsverslaafde man.*

*Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen m.b.t. uw dochter geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat haar niet verweten kan worden geen bescherming te hebben gezocht bij de Armeense autoriteiten. Er dient immers rekening gehouden te worden met haar profiel, een alleenstaande vrouw die niet alleen mishandeld werd door haar man maar ook bedreigd en lastiggevallen werd door diens vrienden uit het drugsmilieu. Verzoekende partij duidt erop dat zij wilde scheiden. Echter heerst er in Armenië een enorm taboe rond scheiden en zijn de vrouwenrechten er erbarmelijk. Verzoekende partij verwijst in dit verband naar een internationaal mensenrechtenrapport inzake Armenië, waarin gesteld wordt dat de wetten op huiselijk geweld meer gericht zijn op het bij elkaar houden van gezinnen dan het beschermen van de slachtoffers. Verzoekende partij kon dan ook bij niemand terecht voor bescherming.

2.2.2.2. De Raad stelt evenwel vast dat bovenstaand verweer geenszins van aard is de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

De Raad wijst er vooreerst op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming en dat van een verzoeker dan ook verwacht mag worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat *in casu* niet het geval was. Immers blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nagelaten heeft klacht in te dienen tegen haar man toen hij haar éénmalig mishandelde en tegen diens vrienden die haar lastig vielen voor geld en onderkomen en dat zij zich naar deze mogelijkheid zelfs niet heeft geïnformeerd. Een loutere verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat huiselijk geweld een ernstig probleem blijft en haar profiel als ‘alleenstaande vrouw’, kan geenszins volstaan om te verklaren dat verzoekende partij niet eens geprobeerd heeft om voor de problemen die zij kende met haar man en zijn drugsverslaafde vrienden bescherming te krijgen vanwege de Armeense autoriteiten en zich hierover zelfs niet heeft geïnformeerd.

Verder onderstreept de Raad dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweerde tijdens haar persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 7), in Armenië het wel degelijk mogelijk is dat indien één van de echtgenoten geen toestemming verleent om uit de echt te scheiden, de persoon die wenst te scheiden dit kan afdwingen via een gerechtelijke procedure (administratief dossier, stuk 12, landeninformatie). Verwerende partij motiveert in dit verband terecht dat de vaststelling dat verzoekende partij hiervan geen weet bleek te hebben, niet alleen de gegrondheid maar ook de geloofwaardigheid van haar verzoek om internationale bescherming ondermijnt, nu redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij zich hieromtrent grondig had geïnformeerd in plaats van er de voorkeur aan te geven haar man te gaan vervoegen in Duitsland. Met de loutere bemerking dat er in Armenië een enorm taboe heerst rond scheiden, toont zij op geen enkele manier aan dat het voor haar niet mogelijk zou zijn te scheiden van haar man. Evenmin toont zij aan de hand van andersluidende informatie aan dat de aan het administratief dossier toegevoegde informatie over echtscheidingen in Armenië niet correct is.

2.2.3. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de motieven in de bestreden beslissing over de door haar aangehaalde schaamte die zij heeft ten aanzien van haar familie en over de door haar ingeroepen medische redenen met betrekking tot haar dochter met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Desbetreffende motieven blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de landeninformatie (administratief dossier, stuk 12), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud in de gevangenis van Brugge van 18 april 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT